

"Old soldiers never die, they just fade away"

Give Thanks!

**5 januari 2008
Thomas kerk
Harmelenstraat 108
Den Haag**

Gereja Kristen Indonesia Nederland

EEN BIJZONDERE COLLEGA

Ds. M.A.M. Sasabone heb ik al in de 70'er en 80'er jaren van de vorige eeuw gekend, toen ik als docent van de Theologische Hogeschool te Yogyakarta verschillende kerken op Java bezocht en zodoende af en toe in aanraking kwam met de predikant van GKI Mojokerto in Oost-Java, Ds. Sasabone. Maar het bleef toen bij vluchtige contacten.

Ik leerde hem pas goed kennen in het jaar 1992. De heer Han Tiong Bo (toenmalig voorzitter van onze GKI) en ik woonden als waarnemers de Sidang Raya Sinode Am GKI VIII te Malang op 25 – 28 augustus 1992 bij. Wij tastten toen de mogelijkheden van samenwerking af tussen onze GKI en de Sinode Am GKI, en ook zochten wij naar een tweede fulltime predikant, wat niet gemakkelijk was.

“Ik maak makkelijk vrienden en heb praktisch geen vijanden.” Het was in die dagen, om precies te zijn 1 september 1992, dat ik samen

met mijn vrouw de pastorie van GKI Guntur te Bandung bezocht. Daar spraken wij met Ds. Sasabone en zijn vrouw Hiang. Hij sprak vloeiend Nederlands (wat een pluspunt was voor wat wij zochten) en was bovendien een goede pastor volgens de informatie die wij gekregen hadden.

In dat gesprek maakte Ds. Sasabone een opmerking, die mij nu nog vers in het geheugen ligt. “Ik maak makkelijk vrienden en heb praktisch geen vijanden.” Dit doet mij denken aan de woorden van de apostel Paulus (Romeinen 12 : 18) “Stel, voorzover het in uw vermogen ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven.” Dit laatste is typerend voor Sasabone's handelwijze.

Verder is mijn collega begaan met nood en verdriet is, is hij er snel vrouw, om een troostend woord jovialiteit, zijn humor en fenomeugen om namen en gezichten te onthouden, is Sasabone vaak een welkome gast. Dat niet alleen. Hij is ook een graag gehoorde spreker. Door zijn prachtige baritonstem en met grappige anekdotes door-spekte woordver-kondiging hangen de mensen aan zijn lippen.

het lot van anderen. Als er ergens bij, meestal vergezeld van zijn te bren-gen. Door zijn me-naal ge-

Ds. Sasabone houdt rekening met wat anderen nodig hebben en doet hun, ook ongevraagd, graag een plezier. Zo heb ik het bijzonder gewaar-deerd dat hij mij en anderen regelmatig voorziet van belangrijke informatie van e-mails uit Indonesië of elders. Hij is een belezen man.

Ik ben niet volledig, als ik bij mijn opsomming van hoe ik hem als collega ervaar, niet ook zijn vrouw Hiang erbij betrek. Zij is een bijzondere aanvulling voor Sasabone. Zij is niet alleen goede huisvrouw - wij predikanten hebben bij onze

Ministerie-vergaderingen bij hen thuis altijd van haar kookkunst genoten – maar zij is bovendien in menig opzicht zijn rechterhand. Zo doet zij actief mee met allerlei activiteiten in de gemeente. En als haar man op een zondag elders moet preken, houdt zij “thuis” een oogje in het zeil. Soms gebeurt het, dat manlief op een bijbelstudie door zijn grappige anekdotes van de stof afwijkt, dan roept zij hem op een zachte wijze tot de orde

Kortom, Ds. Sasabone is een bijzondere collega, met een bijzonder charisma en een lieve, wijze vrouw. Hij heeft veel mensen in en buiten de kerk tot zegen mogen zijn. Ik ben ervan overtuigd, dat hij dit ook in Indonesië zal blijven doen en niet slechts van een welverdiende rust genieten, omdat – om het met generaal MacArthur te zeggen –

“Old soldiers never die, they just fade away”.

Ds. R.Budiman

Studie en bedieningen van Ds. M.A.M. Sasabone	
1959-1965	Theologische School Makassar
1965-1966	in GKI Modjokerto
1966-1971	in GKI Bondowoso
1971-1979	in GKI Jember
1976-1977	Presbyterian School of Christian Education, Richmond, Virginia, Verenigde Staten.
1979-1996	in GKI Bandung
1994-1995	Interim Ministry in the Uniting Church of Australia, Melbourne, Australië.
1996-2007	in de GKIN, Nederland

“Meneer Sasabone, u rijdt goed, maar wel gevaarlijk!”
(Rij-instructeur, 1998)

DE KAMPIOEN STILSTAAN?

*"Ik noem hem 'kampioen stilstaan'
Vandaag de garage uit,
volgende maand er weer in.
Mijn vriend zegt: 'Zeg dat nou niet'
Hij is bang dat ik zijn vader beledig."*

Dit is een citaat uit een lied.

Maar als de eigenaar van zo'n auto nou de predikant is? Mag je dat zeggen van zijn trouwe rijtuig die hem overal brengt waar hij moet zijn?

Naar alle afspraken, alle gelegenheden, in dit altijd wisselende Nederlandse weer? Waarom blijft deze predikant zo trouw aan zijn Mercedes die het zo vaak laat afweten? Wie is hij eigenlijk, deze predikant?

Een heleboel vragen gaan door mij heen. Waarom dit en waarom dat en nog meer waaroms. Nieuwsgierig en met maar weinig informatie probeer ik erachter te komen wie deze predikant eigenlijk is.

Wat blijkt? Het is een man genaamd Sasabone. Ook bekend als dominee Alex Sasabone, of volledig: Michiel Alexander Melkianus Sasabone. Een predikant die, hoewel niet jong meer, trouw blijft aan zijn bediening, bijgestaan door zijn geliefde Magdalena Kristanti Gunawan, beter bekend als Liem Giok Hiang.

Toen ik erachter kwam dat hij het was die men bedoelde zei ik tegen mezelf: 'Ooo... maar hem ken ik al lang'. Hij staat inderdaad bekend om zijn eenvoud en klaagt nooit over wat de gemeente geeft. 'Voldoende is een relatief begrip. Wat aan ons gegeven wordt moet voldoende zijn', dat is het principe waar hij

*Si jago mogok namanya ku berikan.
Keluar bengkel sebulan masuk lagi.
Kata temanku, "Jangan begitu dong!"
Dengan alasan ayahnya nanti marah.*

Demikianlah cuplikan sebuah lagu.

Tapi bagaimana bila yang memiliki mobil tersebut adalah seorang pendeta? Pantaskah julukan itu diberikan pada kendaraan yang dengan setia menemaninya di dalam berbagai kegiatan, kesempatan dan perubahan udara di Belanda ini? Apa sebenarnya yang membuat sang pendeta begitu setia dengan mercedesnya yang rajin mogok itu? Siapakah sebenarnya pendeta tersebut?

Berbagai pertanyaan simpang siur di dalam benak saya? Kenapa begini dan kenapa begitu serta berbagai kenapa lainnya? Bermodalkan keingintahuan dan sedikit informasi, saya mencoba mencari tahu siapakah sebenarnya pendeta yang dimaksudkan itu?

Ternyata! Seorang Sasabone. Ia yang dikenal sebagai pendeta Alex Sasabone atau nama lengkapnya Michiel Alexander Melkianus Sasabone. Seorang pendeta yang usianya tidak muda lagi. Yang dengan setia menjalani pelayanannya bersama kekasih hatinya, Magdalena Kristanti Gunawan atau lebih dikenal dengan Liem Giok Hiang.

Begitu mengetahui bahwa beliau-lah orang yang dimaksudkan, saya hanya bisa berkata dalam hati, "Ooo... kalau itu sich saya sudah kenal lama". Beliau memang terkenal dengan kesederhanaannya dan tidak pernah mengeluh berapapun yang diberikan oleh jemaatnya. "Cukup itu relatif! Apa yang diberikan kepada kami haruslah dicukup-cu-

"If you look at the world, you'll be distressed. If you look within, you'll be depressed. But if you look at Christ, you'll be at rest."

-- Corrie ten Boom

bij leeft. Ik wil niet meer weten waarom het een Mercedes is, waarom hij een auto heeft die het vaak laat afweten, waarom hij niet voor ander vervoer kiest. Hijzelf laat het nooit afweten. En trouwens, ik wil het nu alleen over een ander belangrijk feit hebben:

Het Afscheid van Ds Sasabone.

Een bekend musicus heeft gezegd: 'Het is niet het afscheid dat ik betreur maar de ontmoeting'. Maar ik ben geen musicus en in kan alleen maar zeggen: 'Bedankt oom Sasabone dat ik u heb mogen ontmoeten'.

Via zijn email stuurt dominee Sasabone trouw berichten rond, zowel over de kindernevendienst - omdat ik daarbij betrokken ben - als over interessante toeristische bestemmingen. Hij weet precies waar ik van houd, van indrukwekkend natuurschoon, al is het maar gezien door het oog van een camera. Hij was al met emeritaat – zo noemt men dat wanneer een predikant met pensioen gaat – maar wou blijven werken op Gods akker, hier in Nederland. Ver van zijn geliefde kinderen en kleinkinderen. Van hem heb ik geleerd dat je in het dienen van de Heer niet met pensioen gaat, dat het niet uitmaakt of je oud bent of jong; gezond of ziek; of je door verdriet niet verder wilt gaan. Blijf Hem trouw dienen tot je tijd is volbracht, daarna dienen wij Hem niet meer maar zitten aan Zijn zij. Dank U God, voor deze ontmoeting.

Goede reis en veel succes oom Sasabone, succes met het werk op de volgende akker. Een liefdevolle groet voor de familie in Bandung. Tot ziens bij een volgende gelegenheid.

Louise Florence Wahjuwibowo –
Targanski

kupkan”, itulah prinsip yang dijalaninya. Saya sudah tidak ingin mencari tahu lagi, kenapa mercedes atau kenapa harus pakai mobil yang rajin mogok dan bukan memilih yang lainnya. Bagi saya yang terpenting adalah bahwa beliau tidak pernah mogok melayani. Selain itu, saat ini, saya hanya ingin menceritakan hal penting lainnya: **Perpisahan dengan bapak pendeta Sasabone.**

Musikus terkenal bisa berkata,”Bukan perpisahan yang aku sesali tetapi kenapa kita harus berjumpa?”. Namun bagi saya yang bukanlah seorang musikus hanya bisa berkata,”Terimakasih oom Sasabone karena kita pernah berjumpa!”

Beliau rajin membagi informasi lewat email, baik tentang sekolah minggu karena kebetulan itulah aktifitas yang saya jalani di GKIN, maupun tentang daerah-daerah wisata yang menarik. Beliau tahu persis kesenangan saya, akan keindahan dan pesona alam walaupun hanya melalui jepretan kamera. Beliau yang sudah memasuki masa Emeritasi atau istilah pensiun dalam dunia pendeta, tetap bersedia melayani ladang Tuhan di negri Belanda ini. Jauh dari anak-anak dan cucu-cucu tercinta. Darinya saya boleh belajar bahwa melayani Tuhan itu tidak pernah mengenal istilah pensiun; tua ataupun muda; sehat ataupun sakit, bahkan mogok karena sakit hati. Tetaplah setia melayani-Nya sampai saatnyapun tiba, maka kita tidak perlu lagi melayani-Nya melainkan duduk disisi-Nya.

Terimakasih Tuhan karena kami pernah Engkau pertemukan.

Selamat Jalan oom Sasabone, sukses dalam ladang pelayanan selanjutnya. Salam sayang untuk semua keluarga di Bandung. Sampai berjumpa lagi dilain kesempatan.

“Ik denk dat veel Nederlanders jaloers op hem zouden zijn om zo goed Nederlands te kunnen spreken als hij zich daarin uitdrukt.”

Ds. Bas Plaisier

HERINNERINGEN AAN ONZE EERSTE ONTMOETING MET DOMINEE SASABONE

Ongeveer elf jaar geleden werden ds. Sasabone en zijn vrouw Giok Hiang uitgenodigd om in Nederland kennis te komen maken met de GKIN. Na een kennismakingsweek in de Randstad, kwamen zij naar Nijmegen waar zij een week bij ons bleven slapen.

Tijdens onze gesprekken vroegen wij hun wat zij het liefst aten. Het antwoord was: groenten en tahu-tempé. Wij houden ook van tempé. En dus ben ik

de volgende dag tijdens de pauze even vlug de stad ingegaan om het te halen, want in die tijd was er in Nijmegen Dukenburg nog geen winkel die deze dingen verkocht.

Zij vertelden dat ze tijdens hun verblijf in de Randstad na een of twee nachten van bed moesten wisselen, en daarom slecht hadden geslapen.

Kira-kira 11 tahun yang lalu ds. Sasabone dan isteri Giok Hiang mendapat undangan datang ke Nederland untuk berkenalan dengan GKIN. Setelah beberapa minggu mereka berkenalan di regio westen, mereka datang ke Nijmegen dan bermalam di rumah kami selama seminggu.

Waktu kita ngomong-ngomong kami bertanya suka makan apa. Mereka bilang suka makan sayur2 dan tahu-tempe. Kami pun juga suka makan

tahu tempé. Jadi keesokan harinya waktu pause saya cepat2 pergi ke kota untuk membelinya, sebab waktu itu di Nijmegen Dukenburg belum ada toko yang menjual barang2 tsb.

Mereka cerita waktu di westen mereka setiap 1 – 2 malam harus pindah ranjang, kurang bisa tidur.

De kerk in Arnhem was vol toen dominee Sasabone er preekte. Wat indruk maakte was zijn krachtige en duidelijke stem, hij is gemakkelijk te begrijpen, en dat hij heel goed Nederlands spreekt.

De gemeente in Arnhem/Nijmegen stemde na de kennismakingsperiode in met de benoeming van dominee Sasabone als vaste predikant voor de GKIN-gemeente.

Tot nu toe is het druk in de kerk van Arnhem/Nijmegen wanneer dominee Sasabone komt preken. Tijdens de bazaar was de 'rujak' van Giok Hiang heel snel uitverkocht. Begin volgend jaar (2008) gaat hij ons verlaten, hij keert terug naar Bandung om dicht bij zijn kinderen en kleinkinderen te zijn, en hij zal de gemeente van de GKI Guntur bepaalde diensten aanbieden.

Bedankt dominee, en Giok Hiang. Moge God u zegenen.

Waktu dominee Sasabone memberi khotbah di Arnhem, banyak sekali jemaat yang datang. Yang mengesankan sekali adalah suaranya yang begitu keras dan jelas mudah di mengerti dan bahasa belandanya yang begitu bagus.

Setelah masa pengenalan tersebut jemaat Arnhem/Nijmegen menyetujui supaya dominee Sasabone bisa/mau melayani jemaat di GKIN.

Sampai sekarang kalau dominee Sasabone memberi khotbah di Arnhem/Nijmegen banyak sekali jemaat yang datang ke Gereja.

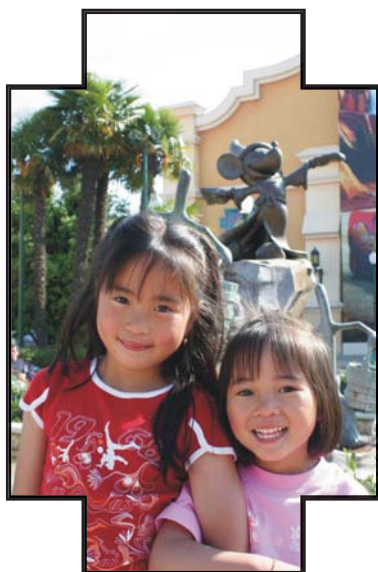
Waktu bazaar rujaknya Giok Hiang cepat sekali habis terjual.

Nanti awal 2008 ia akan kembali ke Bandung dekat dengan anak cucunya dan kembali ke GKI Guntur untuk melayani jemaat disana dengan tugas2 tertentu.

Terima kasih Dominee dan Giok Hiang. Tuhan memberkati.

Swie Tjioe
Regio Arnhem/Nijmegen

In een herinneringsboek iets schrijven
dat is heus geen grap
Want als je een fout maakt
lacht iedereen zich slap
Toch wil ik het wagen
ik zet mijn naam erbij
En als u dit leest
denk dan nog eens aan mij!

Mama Any, papa Liong,
Naomi en Nicole – januari 2008

"Ik zie ds. Sasabone meer als tut wuri handayani
dan als ing ngarsa sung tulada"
-- June Beckx

VAN DE LANDELIJKE PREEKROOSTER SAMENSTELLER...

In de vervulling van mijn taak om de landelijke preekrooster van GKIN samen te stellen heb ik de prettige medewerking van ds. M.A.M. Sasabone mogen ervaren. Zijn bereidwilligheid is zeer goed. Indien de gelegenheid aanwezig is, dan is hij altijd bereid om na een preekbeurt om 10.00 uur (o.a. een gezamenlijke dienst met de gemeente van de plaatselijke Nederlandse kerk), een middag-preekbeurt om 14.00 uur in een andere regio aan te nemen.

En hij is ook spaarzaam m.b.t. de uitgaven van GKIN voor zijn reiskostenvergoeding, met name: hij gaat zoveel als mogelijk per openbaar vervoer naar zijn preekbeurt-bestemmingen, want de vergoeding voor zijn abonnement op het openbaar vervoer is goedkoper dan de kilometervergoeding.

Na zijn terugkeer naar Indonesia zal ik ds. Sasabone echt missen voor de invulling van de preekrooster en de prettige contacten, maar ik gun ds. Sasabone en zijn vrouw Hiang wel de welverdiende komende levensjaren in de nabijheid van hun familieleden en vrienden in Bandung met Gods zegen en in goede gezondheid, met het advies om actief te blijven in Gods werk op een aangepaste senioren-tempo. Hartelijk dank voor de prettige samenwerking.

Ik wens jullie een goede terugreis naar Indonesia en graag tot ziens.

Frans B.H. Lo
Amstelveen, 6 december 2007

Ds. Sasabone en tante Hiang met een groep Indonesische studenten in regio Nijmegen in het jaar 1999.

De Heer gaat met je mee, de berg op en door het dal
Wat je ook tegenkomt, Hij is 't die helpen zal.
-- zegen van Riet van Dijk

"HIJ KENT ZIJN PAPPENHEIMERS"

Op verzoek van de GKIN regio Arnhem / Nijmegen, mag ik wat schrijven over onze ervaringen met Ds. M.A.M. Sasabone.

Het begon met een gezamenlijke het land. Ds. en mevr. Sasabone die erland vertoeven voor een rondbrachten wij na een nachtje overvIERING. Dus hadden wij, ik en tevoren en ook onderweg de gele- Het werd een jaar later dat ze in met hun leven binnen de GKIN.

Paasviering ergens in het Westen van op uitnodiging van de GKIN in Nedreis kennismaking met de GKIN, nachting bij ons, naar de Paasmijn vrouw Ruby in de avondgenheid met hen te babbelen. Nederland formeel begonnen

Rijk aan ervaringen met verschillende soorten mensen en culturen uit Indonesië, en vooral door zijn werkervaring binnen de kerkelijke gemeenten in Indonesië, kwam hij de GKIN

binnen en had direct vat op de gemeente vooral

in Rijswijk / Den Haag. Het koor heeft de speciale aandacht van dominee en mevrouw. Zijn preken waren voor de jongeren heel leerzaam en leuk. En hij kent zijn pappenheimers. Heeft voor iedereen een luisterend oor. Hij prikt ook gemakkelijk door alle façades heen. Dat maakt hem zo bijzonder. Haast niemand kon hem verlakken.

Zijn preken waren voor de jongeren heel leerzaam en leuk.

Ook in de regio Arnhem / Nijmegen is hij een graag geziene dominee. Toen de regio Arnhem / Nijmegen een paar keer zonder herder kwam te staan en er bezoek nodig was, dan was Ds. Sasabone direct aanwezig. Gebruikt hij geen auto dan was een wandeltocht van het station naar de kerk, in weer en wind, voor hem geen bezwaar. Dan te denken dat hij ook niet meer de jongste is. Want voor zijn komst in Nederland, is hij al van de GKI Guntur in Indonesië met pensioen.

We zullen u missen dominee. Het gaat u en uw gezin goed, bidden wij, met Gods Zegen.

Ds. Ouw

Regio Arnhem/Nijmegen

Een man weet nooit hoe hij afscheid moet nemen,
een vrouw nooit wanneer.

-- Helen Rowland, Amerikaans journalist

"EEN LUISTEREND OOR VOOR DE MENS"

Lieve familie,

Ugaat ons binnenkort verlaten in verband met terugkeer naar Indonesië waar uw kinderen en kleinkinderen wonen. 11 jaar geleden kwam u naar Nederland, eerst voor een kennismaking met de GKIN. Daarna heeft u besloten om voor GKIN te komen werken.

Ik heb u en uw vrouw voor het eerst bij fam. The in Nijmegen ontmoet voor een kennismaking met de gemeenteleden van Regio Arnhem/Nijmegen. In al die jaren van uw bediening mag ik samen met u werken. Eerst als secretaris van regio Arnhem/Nijmegen en nu als voorzitter van de Commissie van Beheer.

Ik heb u gekend als iemand die altijd is begaan met de situatie van GKIN. Wanneer ik u vraag om in te vallen voor het leiden van Bijbelstudies of voor een huissamenkomst bent u daarvoor altijd bereid. Wanneer er situaties zijn die ik mij heel erg aantrok kon ik die altijd met u bespreken of bij u kwijt. Een luisterend oor voor de mens heeft u altijd.

In uw preken soms week u af van de topic, maar daarna komt u weer terug. We moesten u wel af en toe herinneren aan de tijd, want we zijn zelf ook gebonden aan de tijd.

Als voorzitter van de CvB heb ik heel weinig last van u met het invullen van uw declaraties. In het begin had u wel even moeite, maar nou gaat het heel fantastisch. Je bent nooit te oud om nieuwe dingen te leren.

Wij halen u heel vaak op vanaf station om naar de dienst te gaan. In de auto vertelde u vaak verhalen over toen en nu. We konden smakelijk lachen om uw verhalen.

Uw contract liep in 2006 af. GKIN zit met uw vervanger, die zij nog steeds niet hebben. U bent steeds bereid om uw contract en uw bediening bij GKIN te verlengen zolang er nog niemand te vinden is. Daar zijn wij u en uw vrouw heel dankbaar voor.

Nu is het zover om afscheid te nemen. De nieuwe komt, de oude gaat. Wij zullen u en uw vrouw missen. We wensen u en uw familie veel goeds voor de toekomst. Bedankt voor alles. We zullen wellicht in de toekomst elkaar ergens ontmoeten. Gods zegen.

Conny (Deetje) en Henry Sahilatua
Regio Arnhem/Nijmegen

No distance of place or lapse of time can lessen the friendship of those who are thoroughly persuaded of each other's worth.

-- Robert Southey

TERUGZIEN OP DS. SASABONE

Op een mooie zaterdag in september 1996 kwamen uit heel Nederland de gemeenteleden van de GKIN naar Den Haag, zo ook de gemeenteleden uit Tilburg om de bevestiging van Ds. Sasabone bij te wonen. De kerk was vol en in mijn herinnering weet ik dat Ds. Sasabone luid en duidelijk de kidungs voorzong.

Ook tijdens onze jaarlijkse Gemeentedagen waren Ds. Sasabone met echtgenote altijd aanwezig en onderwees hij ons uit de Bijbel. Wel tientallen Gemeenteleden van Tilburg hebben hun Belijdenis, de Doop en de Bijbelstudies van Ds. Sasabone gehad, evenals zijn zondagdiensten die altijd druk werden bezocht. Ook alle Bazaars werden bezocht door de dominee en diens echtgenote die onopgemerkt achter de schermen meehielp.

Hij wist altijd wel een anekdote te vertellen uit zijn studietijd in Amerika op de kansel als ook tijdens de bijbelstudies. De dominee was ook graag gezien bij de ouderen van de Grevelingen in Den Bosch. Vanwege zijn emeritaat is helaas de tijd aangebroken terug te keren naar zijn geboortegrond en zich te herenigen met zijn gezin.

Wij wensen Ds. Sasabone en zijn echtgenote veel geluk, gezondheid en alle zegeningen toe in de toekomstige tijd en zullen hem zeker missen! Hopelijk zal ook hij postief terugkijken naar deze periode en naar zijn schaapjes in Tilburg die hij altijd bij naam wist.

Een gemeentelid uit Tilburg

Je leven wordt pas rijk door dankbaarheid!
-- Dag in, Dag uit

GROETEN UIT GREVELINGEN

Welke herinneringen hebben we aan deze persoon? Een gemoedelijk, innemend persoon die gezag uitstraalt, een persoon die je graag als het hoofd van je familie zou willen hebben. Kracht, rust en geborgenheid stralen van hem uit.

In de jaren dat wij ds. Sasabone en echtgenote gekend hebben, hebben zij veel voor ons en ons gezin betekend. den die Ds. Sasabone voor ons door moeilijke tijden heen geholpen. Wij hopen dat hij ons in zijn gebeden zal blijven gedenken. Wij, en de ouderen uit het tehuis de Grevelingen in 's-Hertogenbosch, zullen dit sympathiek echtpaar echt missen.

De geboden ons gedaan heeft, hebben ons in zijn gebeden zal blijven gedenken. Wij, en de ouderen uit het tehuis de Grevelingen in 's-Hertogenbosch, zullen dit sympathiek echtpaar echt missen.

Maar ook de GKIN die mede door hun beider inzet is geworden tot wat het nu is, zal het straks zonder hen moeten doen. De GKIN, een warme christelijke gemeenschap, een gemeenschap die nog steeds groeit, is voor ons geworden als een veilige haven. Een veilige haven die je kunt binnenlopen als de levenszeeën dreigend worden.

Namens HONI '42-'49 (Herdenking Oorlogsslachtoffers Nederlands Indië '42-49) willen wij onze dank betuigen voor de sympathie die ds. Sasabone en echtgenote onze vereniging toedragen. Bovenstaande foto is gemaakt tijdens de herdenking op 15 augustus 2006, bij ons monument in de Grevelingen te 's-Hertogenbosch. Het thema voor dat jaar was Verbroedering.

De verbroedering is door Ds. Sasabone en de vertegenwoordiging van de Indonésische ambassade zeer goed verwoord. Ook de loco burgemeester van 's-Hertogenbosch was één van de vele sprekers.

Ds. Sasabone en echtgenote hebben veel voor ons betekend, wij hebben hen in ons hart gesloten, wij zullen aan beiden met liefde en dankbaarheid terugdenken.

Onvergetelijk is het volgende voorval.

Ds. Sasabone kwam ons thuis bezoeken om samen te bidden voor Liz, die voor een operatie stond. Net voor zijn komst bakte Liz bananen. Bij het naar buiten brengen van de pan met warme olie, klapte de deur dicht, waardoor Liz de gloeiende olie ten dele over haar gezicht kreeg. Ds. Sasabone schrok toen hij de brandvlekken in haar gezicht zag.

“Elk afscheid is de geboorte van een mooie herinnering.”
-- Michelangelo, Italiaans beeldhouwer, schilder en dichter

Hij ging met ons in gebed en vroeg om wijsheid volgende dag zouden opereren en om de won- helen. De volgende dag werd Liz geopereerd en zagen er verschrikkelijk uit.

voor de artsen die haar de den op haar gezicht te de blaren op haar gezicht

Een dag later toen de arts die haar had bed stond, keek hij haar verbaasd aan en wat is er met u ge- beurd, uw gezicht is geheel genezen, de brandwonden zijn to- taal verdwenen." Ds. Sasabone die dit later hoorde toen Liz hem bedankte, zei heel bes-cheiden: "Liz, ik heb als dienaar van God slechts om herstel en genezing mogen vragen, en zie ons gebed is verhoord." Ook de operatie is voor- spoedig verlopen. Blij en dankbaar zien wij hierop terug.

geopereerd aan haar zei: "mevrouw,

Ook voor mijn operatie heeft hij gebeden en zie wij kunnen sindsdien het bejaardenwerk in de Grevelin- gen al vele jaren weer aan. Wij hebben de kracht herkreten om onze medemens- ten dienste te zijn.

Nog een foto ter herinnering aan 15 augustus 2006. Hier op de foto met een nicht van onze dominee, mw. Els Leeuwendal uit Lopikkerkapel. Ds. Sasabone en mw. Sasabone wensen wij een goede terugreis en een fijne hereniging met hun dierbaren toe, tot in lengte van jaren.

Wij wensen hun beiden een goed verblijf in ons aller moederland en wensen hun beiden veel geluk en een goede gezondheid toe te midden van hun dierbaren.

Maar zo ver is het nog niet, want wij zien nog uit naar een Kerstviering met hun beiden op 22 december a.s in huize de Grevelingen. Een Kerstviering die voor ons allen onvergetelijk zal worden. Nogmaals heel veel dank voor wat beiden voor ons ouderenwerk in de Grevelingen in 's-Hertogenbosch hebben bijgedragen en voor wat zij voor ons gezin hebben betekend.

Liz, Eugène en gezin van Abkoude.
's-Hertogenbosch, 2 december 2007

May the road rise up to meet you, may the wind be ever at your back.
And until we meet again, may God hold you in the hollow of his hand.
-- Ierse zegen

UIT HET DAGBOEK VAN DS. SASABONE

“.. ..dat ze vriendelijk moeten zijn en zich tegenover iedereen zachtmoedig moeten gedragen” (Titus 3:2)

Woensdag 29 november 2006

18:02 Station Delft. Ik wacht op de Intercity naar Eindhoven.
Ik heb een catechisatiegroep in Tilburg.

Het is spitsuur. De mensen komen van hun werk. Het perron is vol en de trein is vol.

Ik kan nog net een zitplaats bemachtigen. Tussen twee heren. Het is donker in de coupé want het licht is uitgevallen. En het is notabene een eerste klas wagon!

18:17 Rotterdam Centraal. De trein is twee minuten vertraagd!
Een mobieltje rinkelt en de man naast me, heel gesoigneerd in driedelig pak, neemt op en raakt in gesprek met de beller.

Als het telefoongesprek beëindigd is wendt hij zich tot mij :”He, he, nou ben ik wakker. U komt misschien uit Indonesië?” Hij had me zogenoemd zoëven Hiang, mijn vrouw horen bellen.

“Ja, - ooit daar geweest?”

“Ja, dertig jaar geleden om me in vechtsport te bekwamen”

“Oh, dat is interessant!” En dan de klassieke vraag:”Waar heeft u toen gewoond?”

“In Tegal. Eén jaar lang. Ik was toen 17 jaar oud en kreeg van mijn leraar een eigen huis met eigen gemakken”.

“U werkt in Den Haag? In Delft is er een Indonesische Toko, waar de eigenaar uit Tegal afkomstig is. Misschien is ‘t wel leuk om daar even te kijken. Misschien is de Toko-eigenaar wel familie van uw Kungfu leraar!”

Hij klinkt verbaasd als ik zeg dat ik die avond nog om half elf uit Tilburg terugkeer.

“Ik ben predikant van de Nederlands- Indonesische Christelijke Kerk. U bent ook van harte welkom in onze erediensten. Dan hoort u weer een paar Indonesische woorden”

.....

“Oh, mijn vrouw is erg gelovig. Ze is lid van een Pinksterkerk. De leden komen uit Zuid Amerika”

“Misschien is haar kerk wel lid van SKIN, Samen Kerk In Nederland, een vereniging van meer dan 50 migrantenkerken in Nederland! Ik zit in het bestuur van die vereniging”.

19:05 De trein rijdt Tilburg-West voorbij. Vijf minuten te laat! Ik zal mijn bus van 19.04 wel niet kunnen halen.

“Mijnheer, wilt u hiervan een kopje koffie namens mij op het koude station van Tilburg nuttigen?”

Stomverbaasd kijk ik naar het vijf Euro biljet dat hij mij wil geven.

“Moet ik dat aannemen? Waar is dat voor? “

“Nee, u moet maar doen alsof we het samen drinken”

Men kan toch wel op allerlei manieren belangstelling en genegenheid tonen!

“Nou bedankt ! Ik zal het proberen te bewaren als aandenken aan u”

We wisselen nog snel visitekaartjes uit, hij blijkt een regeringsfunctionaris te zijn in Den Haag.. Ik kan nog net www.gkin.org op mijn kaartje krabbelen en dan moet ik uitstappen.

19:07 Tilburg Centraal. Te laat voor de bus. Maar daar is ouderling Jan van den Driest die mij op het station afhaalt en naar de Rehobothkerk brengt voor de catechisatieles.

Ds. M.A.M. Sasabone

Mij is gevraagd om mijn mening te geven over ds Sasabone.
Hij werkt hier in Nederland al jaren bij de GKIN en woont in Rijswijk.

Dominee Sasabone is herkenbaar aan zijn prettige en vooral zijn luide stem.
Hij is zeer actief binnen de GKIN.

Zijn preek is makkelijk te volgen en te begrijpen, geen moeilijke en dure woorden. Voorbeelden neemt hij altijd van hetgeen om ons heen is gebeurd.

Zijn humeur is altijd opperbest en het is prettig om
in één ruimte met hem te zijn.

Ondanks slecht weer, veel wind en sneeuw kwam hij toch nog Bijbelstudie geven in Arnhem/Nijmegen. Jammer dat hij ons gaat verlaten.

Wij wensen hem, zijn vrouw en kinderen het allerbeste, goede gezondheid en vooral Gods zegen en nabijheid toe.

Leida en Ron van Diest
Regio Arnhem/Nijmegen

Some people come into our lives and quickly go. Some stay for a while,
leave footprints on our hearts, and we are never, ever the same.

-- Flavia Weedn, Forever, © Flavia.com

DANK U WEL MENEER KWEЕ, KAMPEREN MET DS. ALEX EN HIANG SASABONE

Dominee Sasabone is iemand met een brede interesse. Hij is geïnteresseerd in mensen, cultuur, natuur, techniek, reizen en eigenlijk wel alles. Maar nooit eerder gedacht, dat we samen met de dominee en zijn vrouw Hiang, ooit op vakantie zouden gaan met een kampeerauto.

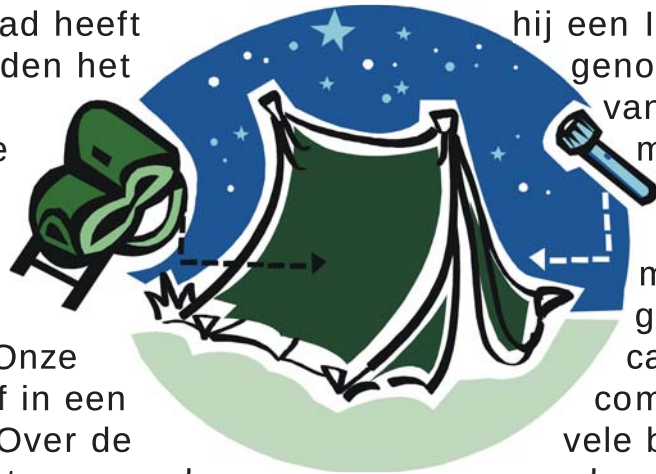
En toch, het gebeurde, dit alles was mede te danken aan het enthousiasme van, nu wijlen meneer Kwee Liang Hwat. Meneer Kwee, die al vaker met de camper heeft gereisd, overtuigde ons hoe fijn en gezellig het was in zo'n

woonvoertuig. Gaan en staan wanneer we wilden, en alle comfort altijd bij de hand. Een vakantie met een kampeerauto was ideaal. We konden met de camper natuurlijk kamperen, maar vooral konden we er mee reizen. Een gevoel van vrijheid !

Zo enthousiast als meneer Kwee was; voor de dominee en zijn vrouw, en wij, mijn vrouw en ik, was zo'n camper toch totaal nieuw.

Enkele maanden voor de reis, waren we al begonnen met de voorbereidingen. Stad en land hebben we afgereisd om een geschikt camper verhuurbedrijf te vinden. En te bedenken dat onze reis nog beginnen moest. Uiteindelijk is het een verhuurbedrijf in Nieuwegein geworden. Aldus gebeurde het in augustus 2002, nadat we de regionale Bazaar in Delft hebben gehouden. Met ons vijven in een camper met bestemming Zuid Duitsland. We hebben grote steden en vele schilderachtige kleine steden bezocht. Voor meneer Kwee was Stuttgart een bijzondere stad, in deze stad heeft hij een Indonesisch restaurant gehad. Wij allen hadden het dat op het moment restaurant diende, te buiten. Voor ds. Sasabone was Stuttgart een bijzondere stad, het Mercedes Benz museum. Hoe dan ook, het gebied van Zuid Duitsland was prachtig. Onze camper en de omgeving; het leek alsof we zelf in een compleet ingerichte modeltreinbaan reden. Over de vele bruggen, tunnels, links of rechts of in de verte sparrenbossen, de karakteristieke huizen, en uiteraard ook de kerken in dit gebied.

En zo af en toe zagen we een Duitse trein rijden, bekend van de Marklin modeltreintjes. We bezochten ook het Kasteel Neu Swannstein bij Fussen, waar Walt Disney het idee van zijn kasteel in de parken heeft bedacht.

In het begin konden we nog niet zo goed omgaan met de koelkast van de camper. De ingeslagen saté kambing van de Bazaar moesten we helaas als verloren beschouwen. En juist uitgerekend dat we bij aankomst in München zo'n honger hadden. Inderdaad, met de camper op reis, hebben we alle comfort met ons mee. We konden overnachten op bijna elk mooi plekje. Op de mooiste locaties, dicht bij het centrum van steden, bij een meer of in de vrije natuur zijn vaak speciale overnachtingsplaatsen voor campers ingericht. Volgens de informatie in de reisgids van Europa ook overnachten op elke plek waar we kunnen parkeren. Dit laatste hebben we toch maar niet gedaan.

Misschien dat het slapen in een camper met vijf mensen, al hoe- wel deze camper hiervoor zodanig ontworpen is, voor velen van ons nog even wennen was. Maar dan nog, je moest dit echt zelf meemaken, en we vonden het allemaal erg leuk. Regelmatig horen we de dominee zeggen: "Dank u wel meneer Kwee". Immers zonder wijlen meneer Kwee Liang Hwat hadden we de eerste stap om met de camper te reizen nooit genomen.

Eric en Yvonne Rumondor

Mensen komen en gaan. Komen met een lach, gaan met een traan.

Zo zullen wij dominee Sasabone na bijna 12 jaar weer moeten laten gaan.

Wij ervaren hem als een ijverig en enthousiaste dominee.

Wij zullen zijn preek en bedieningen missen.

Ook stuurt hij interessante e-mails en mooie plaatjes.

Bedankt dominee

Wij wensen u en uw vrouw een gezegend fijn thuis
en nog vele jaren van geluk en gezondheid.

Tien en Theo Tio
Regio Arnhem/Nijmegen

LAATSTE EXCURSIE-REIS NAAR ISRAËL MET DE GKN

Eigenlijk zouden we vorig jaar zijn gegaan. Leny Liem en Bea Tan wilden het samen met DRIE TOUR REIZEN organiseren. Er waren al gauw wel twintig mensen die geïnteresseerd waren, maar vanwege on-geregeldheden in Libanon, werden de mensen bang en trokken ze zich terug. Toen werd de reis, ook met DRIE TOUR, naar Marokko verlegd. En de Marokko-reis werd ook een succes.

Dit jaar was het rustiger en werd het eerste plan hervat. Dus begon het inschrijven, de vele brieven aan DRIE TOUR per e-mail, de ontelbare telefoongesprekken.... En op 29 oktober 2007 stonden daar bij balie 28 van Schiphol de 32 deelnemers van de reis. De check-in is wel anders dan je op Schiphol gewoon bent. De plaats aan de balie is omringd door dikke kogelvrije glazen wanden, stalen deuren en op de vier hoeken staan commando's met machinegeweren achter dikke kogelvrije schermen. Ook zijn er wel 7 lessenaars waar Israelisch immigratiepersoneel alle passagiers één voor één ondervragen over het doel van de reis, de inhoud van de koffers etc.

Een vriend van me die veel reist en vier maal in Israel is geweest zei: "Als je met 'El-Al'vliegt, dan ben je er zeker van dat dat het veiligste vliegtuig is". Want niet alleen het in-checken in Schiphol, maar ook voor de terugreis uit Tel Aviv is het een hele bedoening. We kwamen 's avonds in Tel Aviv aan en het uitzicht van uit het vliegtuigraam is adembenemend. Al die duizenden lichten. Een goed verlichte stad en we zagen de vele auto's in de straten. "BEN GURION", de vlieghaven is heel groot, splinternieuw en modern.

De eerste stad waar we logeerden was ARAD. In het vliegtuig vroeg één van ons aan de purser of hij iets van Arad wist. "Arad? Wat doet u daar? Daar is niets te zien!" Inderdaad ligt Arad in de woestijn. De gids, mw. Hiske Berman vertelde dat in Arad de mensen wonen die bij de hotels en touristische plaatsen bij de Dode Zee werken. Na deze eerste overnachting in het "Inbar" hotel ging het verder naar Masada, de Dode Zee, Ein-Gedi, Qumran, Jeruzalem (Vier nachten in het "Caesar" hotel), daar bezochten wij de Olijfberg, Getsemane, de Golden Dome of the Rock, de Klaagmuur tijdens de Bar-Mitswa, de Via Dolorosa, met Bethesda en de Grafkerk, de zaal van het Laatste Avondmaal, het gedachtenispark van de Holocaust: Yad-vashem, en Bethlehem.

En op weg naar Galilea bezochten we Beth-Shean, het Natuurpark Gan Hashlosa (Gideon en zijn 300 helden!), en Nazareth.

Laat God u onafscheidelijke vergezellen en u begeleiden op al uw wegen; laat Christus de staf zijn in uw hand en de richting van elke voetstap;

In Tiberias was er de kerkdienst op zondag in de boot (een reплика van de viss-erboot die de discipelen ten tijde van de Here Jezus gebruikten) op het meer van Galilea. Toen naar de Berg van de Zaligsprekingen, de Kerk van de Broodvermenigvuldiging van Tabcha, Kafarnaum, één van de bronnen van de Jordaan, een bezoek aan de necropolis, een tuin met oude joodse graven met sarcophagen en een indrukwekkende busrit over de Golan hoogvlakte, tot dicht bij de grens van Syrië.

Na drie dagen in het “Mercure” hotel in Tiberias te hebben overnacht ging de reis naar Akko met de kruisvaardersburcht, en toen via Haifa met de prachtige Bahai tuinen, naar Netanya. Ook beklommen we de berg Karmel waar de profeet Elia 450 Baal priesters verslagen had (1 Koningen 18) en vanaf de berg hadden we een prachtig uitzicht over de vlakte van Jizrëel. In de oudheid was deze vlakte

berucht om de grote veldslagen die daar gevoerd werden. Het lag langs in die tijd belangrijke handelswegen tussen Azie, Afrika en Europa.

laat de Geest voor u zijn als de wind in de rug,
die u brengt op wegen van vrede.
Wees gezegend, ga met God, à Dieu!

In Netanya logeerden we twee nachten in hotel “Blue Bay” en bezochten Megido, het oude Armageddon en als afsluiting de oude stad Caesarea met het prachtige theater, de arena van de wagenrennen (net als Ben Hur) en de videopresentatie over de ongelooflijke bouw van de haven door Herodes in de oudheid en besloten die dag met de lunch en winkelen in het gezellige Netanya en een wandeling langs het strand van de Middellandse Zee, terug naar het hotel.

Dat zijn heel veel in de Bijbel genoemde plaatsen. Eén van ons verzuchtte: “Te veel indrukken!”. Dat is ook zo. Je hebt er veel over gehoord, veel over gelezen, en nu zie je het voor je! Ook de geestelijke betekenis van al de verhalen er achter en hoe het gegaan is in de geschiedenis... Het doet je wat!

Eén van de meest opmerkelijke indrukken is wel dat we ons gedurende de hele reis veilig voelden. Hoewel we veel gewapende soldaten (dienstplichtige jongens en meisjes) zagen, ook dat vele gewone burgers met pistolen aan hun riemen lopen, toch waren we geen ogenblik ongerust. Wel zijn er overal de controles, röntgen apparaten die de tassen scannen, en de deuren met metal-detectors. Maar we waren geen ogenblik bang.

Eens was er een bommelding op straat in Jeruzalem. Juist voor een Arabische souvenirswinkel die we wilden binnen gaan. De politie zette de weg af en er werd een robot ingeschakeld, om de verdachte tas op te pikken. We gingen gewoon winkelen en Hiske moest ons zelfs waarschuwen, “Ga alsjeblieft een beetje verder naar binnen, want er kunnen straks misschien glasscherven rondvliegen.” Maar dat zei ze tegen mij omdat ik op een stoel dicht bij de buitendeur zat. Onze andere vrienden waren druk aan het winkelen, en na gewinkeld te hebben zaten we op diezelfde plaats van de bommelding vrolijk pratend op onze bus te wachten. Elke dag hadden we óf een ochtendwijding óf een dagsluiting. Meestal in één van de cafetaria's of eetzaal van de hotels waar we logeerden. Twee keer hielden we de dagsluiting aan het strand van het Meer van Galilea in de tuin van Hotel Mercure, Tiberias.

Bij één van die dagsluitingen vierden we de verjaardag van Vera Lie, die 84 werd. Clem, haar man is 89, maar behoorde tot de sterkste wandelaars. De zondagse kerkdienst op het meer van Galilea was ook heel indrukwekkend. Er werd gecol-lecteerd voor een goed doel. De opbrengst zal DRIE TOUR REIZEN verder naar het goede doel sturen. Voor Hiang en mij was het de derde keer, maar de korte dienst van Woord, Gebed en Zang in het mooie Stiltecentrum van Schiphol vóór het vertrek zal voor veel deelnemers indrukwekkend zijn geweest. Meestal is het na de paspoorten controle toch direct See Buy Fly? Voor alle samenwerking van alle deelnemers en in het bijzonder van Leny, Bea en Hiang om deze reis tot een succes te maken, mijn hartelijke dank!

Geprezen zij de Heer. Of in het Hebreeuws: HALLELUJA !

Rijswijk, 7 december 2007
Ds. M.A.M. Sasabone

Kalau ada sumur di ladang, boleh kita menumpang mandi.
Kalau ada umur panjang, boleh kita berjumpa lagi

“HET IS ALSOF HIJ DICHT BIJ MIJ MOET ZIJN”

Ik was 7 jaar oud, en woonde in Jember, Oost Java, waar ik Oom Max en ciek Hiang leerde kennen. Ik dacht dat je toen nog maar 1 protestantse kerk had, de GPIB. Zo blij was ik, dat ik als een kleine jongen in het koor van volwassenen (waarin onder andere ook mijn moeder zat) mocht meezingen. Ja, zelfs toen was ik al heel actief in de kerk.

Er was een gebeurtenis, waar ik tot nog toe nog aan denk. Het was kerst. Eigenlijk kwam ik nooit in de zondagsschool (zo noemde je dat vroeger). Ineens hoorde ik mijn naam roepen, ik mocht een kerst cadeau ontvangen.

Nou ik blij natuurlijk!

Niet gedacht! Maar toen ik thuis het cadeau uitpakte, was ik zo teleurgesteld! Want wat zat er namelijk in: een blauwe kam en een tandenborstelhouder. Wat moet ik hier mee, een kind van 7? Krijgt een kam? Maar later begreep ik meer wat God wilt zeggen. Let niet op waarde, maar eerder op het genoeg toe, ben ik altijd gelukkig met Anno 1968. We moesten verhuizen

goed in Jember, dus eigenlijk moesten we afscheid nemen van Oom Max heeft de afscheidsbidstond geleid. Zo ontroerend toen hij zei: als je in God gelooft, word je altijd gezegend, ongeacht waar je zit, heb vertrouwen in Hem. Hij heeft alleen maar goede plannen voor je. Raar maar waar, toen wij in Surabaya waren, gingen zij ook naar Surabaya. Zo hadden we weer contact. Later gingen ze naar Bandung verhuizen. En zonder dat ik weet, kenden ze de moeder van Deetje, mijn huidige vrouw. Dus toen we in Bandung onze bruiloft vierden, vroeg ik oom Max om de bidstond te leiden. En zoals jullie weten, later gingen ze naar Nederland. Ik voel net alsof hij dicht bij mij moet zijn. Al ben ik niet al te actief in regio Den Haag, we hebben een goede verstandhouding. Begrijpelijk dat ze teruggaan naar Indonesië waar de zonen en de kleinkinderen zijn. En toch blijft het een gemis.

Tot slot, wil ik u beide bedanken voor alles. Uw aanwezigheid na het heengaan van mijn vader doet mij goed. Ik ken zoveel mensen, maar u bent één van de twee die bij mij langs kwam. En dat zal ik nooit vergeten.

Het allerbeste met u en het hele gezin in Indonesië.

de
baar. En tot
Gods beslissing!
naar Surabaya. We hadden het
ten we tegen ons zin in verhuizen. Oom
Max heeft de afscheidsbidstond geleid. Zo ontroerend toen hij zei: als je in God
gelooft, word je altijd gezegend, ongeacht waar je zit, heb vertrouwen in Hem.
Hij heeft alleen maar goede plannen voor je. Raar maar waar, toen wij in Suraba-
ya waren, gingen zij ook naar Surabaya. Zo hadden we weer contact.
Later gingen ze naar Bandung verhuizen. En zonder dat ik weet, kenden ze de
moeder van Deetje, mijn huidige vrouw. Dus toen we in Bandung onze bruiloft
vierden, vroeg ik oom Max om de bidstond te leiden. En zoals jullie weten, later
gingen ze naar Nederland. Ik voel net alsof hij dicht bij mij moet zijn. Al ben ik
niet al te actief in regio Den Haag, we hebben een goede verstandhouding. Begri-
jpelijk dat ze teruggaan naar Indonesië waar de zonen en de kleinkinderen zijn.
En toch blijft het een gemis.

Robby

Knecht zijn van God is veel,
kind van God zijn, is alles.
-- Dag in, Dag uit

DIE GOEIE OUWE TIJD MET DS. SASABONE

(2003 – 2007)

Sinds de bijbelstudie onder leiding van ds. Budiman in 2003 overgenomen werd door ds. Sasabone, zo ook de WO AY NIE – groep (= samenkomsten voor ouderen) (in verband met gezondheidsklachten van onze leidster) is mijn contact met ds. Sasabone en zijn vrouw Hiang intensiever geworden; dus niet alleen op de zondagen.

In 't begin moest ik even wennen, ieder persoon heeft een eigen stijl van uitlegen en verteltrant. Ds. Sasabone bijvoorbeeld vertelt met veel humor en over zijn vele ervaringen tijdens zijn bediening als predikant in Indonesië. Het begrip groeit van beide kanten. Ook wij mogen onze belevenissen vertellen en de tijd vliegt om. Ds. Sasabone schudt als 't ware, omdat hij zo belezen is, al die kennis uit zijn mouw.

De saamhorigheid onder elkaar wordt sterker door gezamenlijk naar Gods Woord te luisteren, Hem te loven en prijzen met gezangen. Na de bijbelstudie wordt een rondvraag gesteld voor diegenen met problemen, verdriet etc zodat wij gezamenlijk tot God kunnen bidden en ons geloof en vertrouwen in Hem te vergroten.

Wij zijn de Heer dankbaar en zeer erkentelijk dat ds. Sasabone en zijn vrouw Hiang met een paar medewerkers het spontane initiatief hebben genomen om de Bijbel Club en de Wo Ay Nie te leiden en bezoeken te brengen aan de eenzamen, ouderen, zieken en bedroefden.

Moge God hen beiden zegenen voor deze veelomvattende taak.

Af en toe worden de samenkomsten bij iemand thuis gehouden, het is er altijd heel gezellig met etentjes en allerlei hapjes, bij verjaardagen in restaurants. Soms neem ik mijn fluit mee en speel ik er op.

Tot slot danken wij Ds. Sasabone en zijn vrouw voor de fijne tijd in Nederland en vooral in onze regio Rijswijk/Den Haag. We hopen dat het ook voor hen beiden een fijne tijd is geweest.

Johannes 15: 7 en 8 ***“Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren. De grootheid van mijn Vader zal zichtbaar worden wanneer jullie veel vrucht dragen en mijn leerlingen zijn”*** is hier op zijn plaats. Zijn werk heeft veel vrucht gedragen, liefde voor de naasten eindeloos.

Moge God ds. Sasabone en zijn vrouw met onze beste wensen Gods leiding en rijke zegen geven in Indonesië of elders (Psalm 100).

Lisa Phoa,
namens de bijbelstudie en Wo Ay Nie groep.

Wie zich koestert in de Zon,
voelt haar warmte in het duister
-- Dag in, Dag uit

JUST A LITTLE NOTE TO THANK FOR BLESSING US IN SUCH A BIG WAY

Dear ds. Sasabone and tante Hiang,

This is just a little note to show our thankfulness,
That you brought us a BIG blessing,
The message should be clear,
You both are just great.

Ds. Sasabone always remembers God's word
"Shepherd My sheep"
He takes that word most seriously
In all he'll say and do.

He knows all his flock by name
He visits the sick and the dying,
And tante Hiang never forgets a birthday
Adding God's sunshine to our lives.

On your own birthdays every year
The flock always comes to gather at Steenvoordelaan
Bringing salad, gado-gado, anything but rujak petis
Because we know that is tante Hiang's specialty.

Ds. Sasabone loves black forest cake
But he is always very careful with his health
Because our shepherd and our neighbour for years,
He always has to go the extra mile.

From bible study, teaching the sheep,
to youth gathering that Christina has organized
Every two weeks at Delftstede
We knew that some of the themes had caused you headache.

From Sunday service in Den Haag
To elderly meeting in Amstelveen, Tilburg or Nijmegen
And of course to Iwan's promotion ceremony at TU Delft
Your presence is something we always appreciate.

Now, as a chapter closes in your life,
and a new one starts for you,
our wishes for both of you
Is another season in the sun.

Christina & Iwan Setyawan

Vriendelijke woorden kunnen kort zijn en makkelijk uitgesproken worden,
maar hun echo duurt eindelijk voort.

-- Moeder Teresa

HERINNERING IN VERBONDENHEID

Het is ongeveer 40 jaar geleden dat ik voor het eerst in contact kwam met Alex Sasabone. Als jong zendingspredikant verbonden aan de GKI –Jawa Timur kwam ik toen te wonen in Surabaya. Daar leerde ik al spoedig de familie Sasabone kennen, met name de vader van Alex, de oude heer Sasabone. Ik keek tegen hem op letterlijk en figuurlijk. Hij was groot en een man van gezag, jarenlang ouderling in de toenmalige Gereja Gereformeerd Surabaya aan Pregolan Bunder.

Rondreizend langs alle gemeenten van de kerk op Oost Java kwam ik ook in Jember, waar toen een cabang was van de GKI- Bondowoso met Alex Sasabone als calon pendeta. Sindsdien kwam ik menig keer aan op Jalan Setiakawan bij Alex en Hiang en hun kinderen. Wij waren bijna van dezelfde leeftijd en voelden ons al snel broederlijk met elkaar verbonden. Alex had een degelijke opvoeding en scholing gehad. Hij sprak (en spreekt) accentloos Nederlands. Dat was in de omgang met een beginnende Belanda een prettige bijkomstigheid.

Het waren de moeilijke en spannende jaren in Indonesië na de G 30 S van 1965. De GKI – Jatim was nog volop in ontwikkeling. Het was de tijd van predikanten als Oei Liang Bie (van de Gereja Gereformeerd Surabaya), Han Bing Kong, Tan Kiem Tjoe (Atmarumeksa), Gouw Kiem Hok (Benny Abednego), allen van de GKI-Surabaya, Hwan Ting Kiong (Gamaliël) en Lydia Zakaria van de GKI – Malang, Lie Tie Yong (Lintang) in Bondowoso. Zij zijn bijna allemaal reeds bevorderd tot hoger heerlijkheid.

Op een keer kwam ik in de voormiddag aan bij één van de kerkenraadsleden in Jember. Ik zou 's middags voorgaan in de GKI-dienst aan de Jalan Remaja. Na het middagmaal, toen het tijd werd om naar de kerk te gaan, kon ik mijn auto niet open krijgen. Ik had per ongeluk het portier op slot gegooid, terwijl de sleutel nog in het contact zat. Dat kon toen nog met de Volkswagen-kever. Na veel sleutelen en prutsen door verschillende burens en kennissen lukte het eindelijk met vereende krachten de auto te openen. We kwamen bij de kerk aan, zeker een uur te laat. De gemeente had al die tijd geduldig zitten wachten. Er was wat gezongen. Niemand was weggegaan..... Zo ging dat toen nog !

Sindsdien zijn vele jaren voorbij gegaan. Zelf ben ik reeds lang terug in Nederland en intussen emerituspredikant. Alex is zijn weg gegaan in de kerk in Indonesië en de laatste 11 jaren in de GKIN hier in Nederland. Zo kwamen we elkaar soms ook hier weer tegen. Nu legt ook hij zijn bediening neer en wordt emeritus om terug te keren naar tanah air Indonesië.

We blijven verbonden in dankbare herinnering en in geloof en hoop. Moge de Heer Alex Sasabone en Hiang met hun ganse keluarga zegenen en nabij blijven. Sampai berjumpa lagi!

Ds. Arie de Jong
Rotterdam, 14 december 2007

Vertrouwen, is geloven wat je nog niet kunt zien.
De beloning voor dit vertrouwen is zien wat je gelooft.

EEN KLEIN KRUISJE

“Iedereen die mij zal erkennen bij de mensen, zal ook ik erkennen bij mijn vader in de hemel”, (Mattheus 10:31).

■ Zondag, 1 april 2007.

12.15. Op Rotterdam Centraal Station stap ik over op de intercity naar Venlo. Ik heb een preekbeurt in Tilburg. Er zijn slechts twee andere passagiers.

“Uw tickets als 't u blijft”. Ik kijk op van mijn boek en kijk in het gezicht van de treinconducteur, een jonge blozende blonde jongeman.

Ik overhandig hem mijn kaartje en dan zie ik op de revers van zijn keurig gestreken blauwe uniform het kleine gouden kruisje.

Na mijn ticket gestempeld te hebben wil hij verder lopen maar ik hou hem tegen. “Excuseer me, mag ik u wat vragen? Ik ben predikant en ga vandaag voor in de Indonesisch-Nederlands Christelijke kerk in Tilburg. Tot welke kerk,... eh geloofsgemeenschap behoort U?”.

“Welke kerk?, Welke geloofsgemeenschap? Laat ik maar zeggen dat ik in Jezus geloof als mijn Heer en Verlosser”.

“Ja ik stel u die vraag, want ik zie dat u dat kruisje op uw jas heeft gespeld.”

“Ja, dat doe ik om bij mensen vragen uit te lokken waarom ik dat draag. Net zo-als u net deed”.

“Nou, ik heb dat nog nooit eerder gezien bij conducteurs “

Lachend: “Klopt, ik ben ook de enige. Goede dag en goede dienst straks!”

En hij liep verder naar de volgende wagon. Een minuscuul klein gouden kruisje. Niet zo'n kanjer om er hip en modern uit te zien. Maar toch om mensen aan het denken te zetten.

Hiang en ik moeten op onze reizen wel eens ergens in een wegrestaurant lunchen. Bij één van die gelegenheden was er op eens die jonge vrouw die bij onze tafel kwam en ons vroeg of ze goed gezien had dat we zoëven voor het eten baden ? “Ja, we bidden altijd voor het eten”

“Nou, u bent de eerste die ik dat hier in Nederland heb zien doen in een restaurant”.

Van andere GKIN leden heb ik soortgelijke verhalen gehoord. Dat ze bij de maaltijd in een Amsterdams restaurant werden aangesproken omdat mensen hen voor de maaltijd hadden zien bidden.

Het hoeft niet demonstratief te gebeuren, maar schamen hoeven we ons ook niet.

Ds. M.A.M. Sasabone

De lamp van het samenzijn brandt lang;
zij gaat in een oogwenk uit bij het afscheid.
-- Rabindranath Tagore

WIST U DAT...

- * Elysia Putri Jisi Tan de laatste baby uit regio Rijswijk/Den Haag is die is gedoopt door ds. Sasabone?
- * ds. Sasabone een paar weken voor deze doopdienst op excursie is geweest naar Israël?
- * deze groep een trip hebben gemaakt naar de Jordaan?
- * Hiang Sasabone ervoor gezorgd heeft dat ds. Sasabone water uit de Jordaan mee nam naar Nederland?
- * Jisi nu ook kan zeggen dat zij met het 'Water uit de Jordaan' is gedoopt, net als de kinderen van onze kroonprins Willem Alexander en prinses Maxima?

Als een schip achter de kim zeilt, is het niet weg,
je kan het alleen niet zien...

GROETEN UIT CANADA

Tijd is oneindig, een eeuwigheid, maar wij, de mens, hebben er jaren en seconden aan verbonden en die gaan snel voorbij. Maar voor jullie is die tijd in Nederland echt een “djam karet” geweest, de beëindiging van jullie bediening en verblijf in Nederland werd telkenmale uitgesteld.

Er kan gewikt worden, maar iemand anders beschikt!

Lieve mensen, die korte tijd van 5 jaren die we in Den Haag hebben gewoond, waren geweldige jaren geweest in jullie gemeenschap, vooral in geestelijk en sociaal opzicht. Irene en ik danken jullie dat de GKin zo'n belangrijk plaats heeft ingenomen in ons leven.

Wie is eigenlijk dominee Alex Sasabone?

Een man van omvangrijk postuur en als hij zijn zwarte (preek) mantel aan had, vooral een donkere man van ontzag! Maar dit ontzag verdween als sneeuw voor de zon door zijn in-menselijke en lieflijke glimlach! En als hij Gods woord verkondigt dan galmt zijn volumineuze stem naar alle hoeken en gaten van de kerk, geluidsgolven die elk sluimerend, slapend gemeentelid, gelijk overvloedig energie verschafte, om weer actief te luisteren naar Gods boodschap en woord!

Dominee, U staat altijd klaar voor een ieder, om te luisteren, om raad te geven, de weg te wijzen of te verwijzen, aansporing te geven om ons doel te bereiken of om innerlijke rust te vinden, een ieder kon altijd op u bouwen! Toen ik nog actief deelnam aan jullie jaarlijkse bazaar, was u daar met raad en daad. Ook gaf u advies om binnen de doelstellingen te blijven van de GKin.

Ik heb dat begrepen en tot mijn grote vreugde zag ik een foto van de afgelopen 'September 2007 bazaar', dat de entree prijs van 1 (satu) Euro nog steeds bestaat! Omtrent de invoering ervan in 2002 was toen enig ophef ontstaan op zowel regionaal, als landelijke niveau! Dominee, moeten we nu niet met de tijd meegaan en de entree verhogen naar 2 (dua) Euro in 2008?

Gezien mijn activiteiten hier in Canada als een vrijwilliger, heb ik een aantal keren aan u gevraagd naar passende bijbelse teksten die ik in mijn speeches kan verwerken, dit heeft ertoe geleid dat een toehoorder eens tegen mij zei: "Rudi, do you often preach in your community?"! Dit wil ik graag aan u doorgeven dominee, want daarmee bedoel ik het: met raad en daad. Bedankt!

Jammer genoeg hebben wij elkaar niet mogen ontmoeten tijdens jullie rondreis in Noord-Amerika. Wel plannen en voorbereidingen gemaakt, maar het mocht niet zo zijn. We hebben 2 dagen lang hotels en tour-operators gebeld volgens jullie opgave, maar jullie waren onbekend. Misschien incognito voor de Toronto area? In elk geval de naam: Zsasa Bone, Alex & Hiang Tjatja etc. was onbekend!

Pas in Quebec, zo'n 700 km voorbij Toronto, konden we jullie uiteindelijk telefonisch bereiken en vond een lange en gezellige telefonische conversatie plaats. En voordat ik het vergeet, Hiang bedankt, voor jouw recept van rudjak petis! Ik heb het geprobeerd, maar het smaakte niet zoals op de bazaar van jullie!

In 2003 hebben wij afscheid genomen van jullie allen en zijn we teruggegaan naar Canada dit keer met pensioen. Hetzelfde staat jullie te wachten, afscheid nemen van een gemeente die jullie op handen draagt. Het zal niet gemakkelijk zijn dat afscheid, maar inruil daarvoor krijgen jullie iets moois en dierbaars terug, de kinderen en kleinkinderen!

Een nieuw en mooi leven staat jullie ook te wachten daar jullie nog zoveel kunnen schenken aan een ander, wachtende, gemeente in jullie "Tanah air kita". En waar "djam karet" geen onbekend verschijnsel is, maar eerder regel dan uitzondering!

Lieve mensen het gaat jullie goed, we wensen jullie het allerbeste toe en mochten jullie nog eens deze kant opkomen, jullie zijn van harte welkom bij ons! Maar, please meld jullie aan als Alex & Hiang Sasabone bij aankomst!

God bless you all & sampai jumpa lagi!

Irene en Rudi

TOESPRAAK DANKDIENST M.A.M. SASABONE

Na ruim elf jaar de GKIN gediend te hebben zullen ds. Sasabone en tante Hiang over twee weken naar Bandung terugvliegen, herenigd worden met hun kinderen en kleinkinderen, terug naar de GKI gemeente, waar hij vandaan kwam.

Ds. Sasabone heeft in ruim elf jaar met volle inzet de GKIN bediend. Trouw woonde hij de kerkenraadsvergaderingen bij, ook probeerde hij bij alle activiteiten van de GKIN aanwezig te zijn; een teken van grote betrokkenheid. Daarnaast vertegenwoordigde hij GKIN in verschillende organisaties. Hij was o.a. bestuurslid van de SKIN (Samen Kerk In Nederland), was actief in de lokale Raad van Kerken en BKUKIN (Badan Kerjasama Umat Kristiani Indonesia di Nederland).

Ds. Sasabone dient de Heer uit dankbaarheid. Het is gebleken uit zijn levenshouding, het kunnen genieten van de kleine dingen die de Heer hem elke dag schenkt, maar vooral uit zijn gebed, dat nadrukkelijk beeïndigd wordt met voor hem kenmerkende woorden: "In de Naam van Jezus Christus bidden we en danken we U". Heeft u dit opgemerkt?

Als ik onze gemeenteleden vraag om ds. Sasabone kort te omschrijven dan hoor ik het volgende:

- Dat is de dominee met een gezellige lach;
- Dat is de dominee met een donkere stem, een "echte" dominee's stem hetgeen goed in het gehoor ligt;
- Dat is de dominee, die graag verhalen en zijn ervaringen vertelt;
- Dat is de dominee, die alle namen van de gemeente kent, en ja zelfs de familiebanden tot ver in andere landen;
- Dat is de dominee, die als eerste op bezoek komt wanneer een gemeentelid in het ziekenhuis ligt of zwaar ziek is;
- Ds. Sasabone is een pastor, een herder, die naar zijn schapen omkijkt.

Wij zijn de Heer dankbaar dat wij in de afgelopen elf jaar een predikant zoals ds. Sasabone in ons midden mogen hebben. Zeker in een groeiende kerk als GKIN is pastorale zorg, goede aandacht geven aan de gemeente heel erg belangrijk. Ds. Sasabone en tante Hiang hebben dit ons gegeven. Hun vriendelijkheid en warmte zullen we zeker missen. Hiervoor wil ik, namens de gemeente en de kerkenraad van de GKIN, ds. Sasabone en tante Hiang hartelijk dank zeggen.

Tot slot willen we ds. Sasabone en tante Hiang niet zomaar laten gaan zonder een herinnering te geven aan hun ruim elf jaar bediening in de GKIN. Ik weet en wellicht de meeste van u ook, dat ds. Sasabone onder andere liefhebber is van mooie vulpennen. Namens de gemeente en de kerkenraad van de GKIN wil ik aan ds. Sasabone een mooie 'Waterman' vulpen aanbieden, waarin uw naam in het goud gegraveerd staat met de jaartallen van uw bediening in de GKIN.

Door de komst van Jezus Christus in deze wereld zijn de zonsondergangen van de tijd veranderd in de zonsopgangen van de eeuwigheid.

-- Clemens Alexandrinus

Voor tante Hiang bieden we een gouden hanger aan met verschillende gekleurde topaasstenen. Deze kleuren symboliseren de verscheidenheid van de GKIN. Wij hopen dat wanneer u deze hanger draagt, u een beetje terugdenkt aan uw tijd in Nederland.

Hauw Han,
voorzitter landelijke kerkenraad GKIN.

Als wij aan dominee Sasabone denken, zullen we hem als volgt beschrijven.

Altijd vriendelijk.

Zijn preken zijn vaak doorspekt met verhalen, soms met humor.

Dominee Sasabone heeft een fenomenaal geheugen.

Fijn om zijn wijze woorden aan te horen. Een bemoediging voor elke dag.

Wij zullen hem missen.

Wij wensen hem een fijne en gelukkige tijd samen met Hiang,
de kinderen en kleinkinderen.

Pek Liong en Kiam
Regio Arnhem/Nijmegen

Dankbaarheid is de herinnering van het hart.
-- Jean Baptiste Massieu

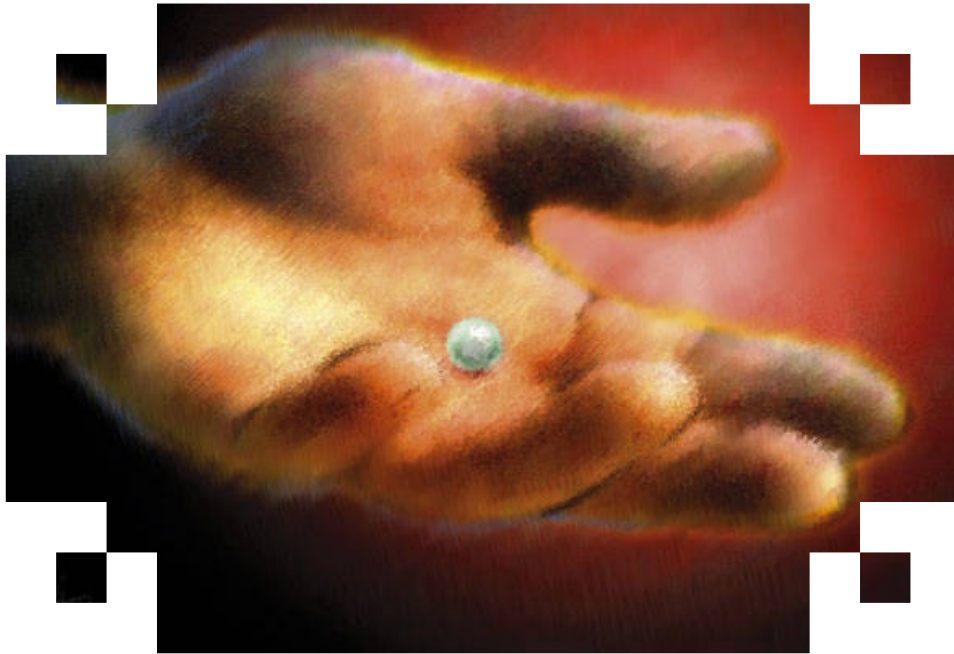

ALS PAREL IN GODS HANDEN

Als parel in Gods handen,
heel nietig en heel klein,
bijzonder, en toch bescheiden,
je hoeft ook niet groot te zijn.

Als parel in Gods handen,
zit je veilig door Hem geborgen,
blijf door de storm gewoon kalm,
want veel is draag'lijk in Zijn palm.

Als parel in Gods handen,
heb je belofte voor het leven,
Hij zal jou nimmer laten vallen,
Hij is er, van begin tot einde van 't leven.

Als parel in Gods handen,
licht stralend en zacht fonkelen,
laat je ook Gods licht schijnen,
zodat anderen Zijn liefde ervaren.

Als parel in Gods handen,
is geluk voor allen heel dichtbij,
want door nemen maar vooral te geven,
is Zijn aangezicht heel nabij.

Als parel in Gods handen,
ben je in staat tot grote werken,,
waar je ook bent of heen zal gaan,
Zijn grote werken zal nooit vergaan.

Lieve oom Alex and tante Hiang,

Er is een tijd van komen, maar een ook tijd van gaan. Vanaf jullie begindagen in Nederland, oom als predikant van GKIN en tante als zijn sterke rots in branding, zijn jullie verweven in de diepte- maar ook hoogtepunten van Gordons en mijn leven. De mooie rouwdienst voor onze eerstgeborene, en de gesprekken vooraf en erna. Daar voelden we Gods liefde en toewijding die we zo hard nodig hadden. Toen onze hoop een waarheid bleek, en God ons twee gezonde wonderen heeft geschonken, waren jullie er ook. Samen God te loven: de doopdiensten die er volgden, de gesprekken ervoor en erna. En al die tijd schitteren jullie in jullie bescheidenheid, toewijding en diepe geloof in God van Liefde. Net als een parel.... de schittering is niet fel als een diamant, maar zacht, eenvoudig en bescheiden. Net als een parel.... voor sommigen niet goed genoeg, maar voor anderen erg mooi en heel belangrijk. Net als een parel.... verre van perfect, mooi maar licht, nietig en klein. Maar als parels in Gods hand.... zullen jullie blijven schitteren, en mensen om jullie heen blijven steunen en troosten. Wij danken God dat wij jullie mogen meemaken, parels in Zijn handen....Goede reis en tot ziens, oom Alex en tante Hiang! Bedankt!

Grace en Gordon Verhagen,
Alexandra en Victoria

Ds. M.A.M. Sasabone en tante Hiang tijdens de viering van de 70ste verjaardag van de dominee zelf.

Groeten van de familie The.

Bussum - zomer 2007

Menno - Gwan Tjaij - Diederik - Sara - Peter
Marcia - Bram - Bert - Debbie - Mimmie - Eva - Otto - Sien - Kees.

In andere regio's zijn er ook kinderen die door ds. Sasabone
zijn gedoopt met het water uit de Jordaan rivier...

DIENAAR VAN DE HEER

Het was ongeveer 5 jaar geleden toen ik bevestigd werd als predikant van de GKIN. Het was één van de belangrijkste momenten in mijn leven. Alle handen van de aanwezige predikanten waren uitgestrekt op mijn hoofd. Toen hoorde ik een stem, heel duidelijk in mijn oren: “Dienaar van de Heer... Wees een dienaar van de Heer. Niet van de mensen”. Die stem kwam uit de mond van ds. Sasabone die de dienst leidde. Die woorden spraken en spreken nog steeds krachtig in mijn leven.

Dienaar van de Heer bestaat uit twee kernwoorden: dienaar en de Heer. Een dienaar of knecht is een persoon die werkt voor iemand anders (niet voor zichzelf). Dienaar is het predicaat. De Heer (niet iemand anders) is de eigenaar. Een dienaar is verantwoordelijk ten opzichte van de eigenaar. Om dit begrip draait het in het werk van Gods Koninkrijk. Het werk van Gods Koninkrijk zal doorgaan totdat de Heer terugkomt. Het werk van de dienaar van de Heer zal wel eindigen op een zeker moment, op een bepaalde leeftijd.

Zoals de stem die toen tot mij sprak, was het dezelfde stem die ook zeker tot ds. Sasabone sprak. Ds. Sasabone is een dienaar van de Heer. Hij heeft met veel toewijding zijn werk gedaan in de GKIN. Hij deed dat voor de Here Jezus, de eigenaar van zijn leven en van de GKIN. Het werk van een dienaar van de Heer, wat hij opgebouwd heeft, zal nooit tevergeefs zijn (I Korintiërs 15:58). God zal Zijn dienaar belonen.

Geliefde ds. Sasabone, beste collega, u bent nu op het punt om terug te keren naar Indonesië. In deze dankdienst, dank ik God voor uw trouwe en toegewijde 11-jarige bediening in de GKIN, voor onze samenwerking samen met het hele Ministerie, en voor de verbondenheid die wij hebben. Ik dank God voor tante Hiang, voor alle liefde en zorg, en voor aandacht voor de gemeente. En ook voor het lekkere eten tijdens de Ministerie vergaderingen. Een dienaar van de Heer blijft wezenlijk voor altijd een dienaar van de Heer, waar hij ook mag zijn, ook zonder status en dienstverband. Het ga u goed, dienaar van de Heer! Wees gezegend! Ga met God en tot ziens!

Ds. Johannes Linandi

De HERE zegene u en behoede u; de HERE doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de HERE verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede -- *Numeri 6:24-26*

BEDANKT! Tot ziens!

Kel. Pdt. Em. M.A.M. Sasabone
Jalan Jelita V/23
Batununggal Indah
Bandung 40266.
INDONESIA.

Telefoon/fax: +62 22 754 0044
E-mail: mamsasabone@yahoo.com